

Publicerad 2015-01-04 19:03 av Agneta Westerberg

Exkluderande design

Hala, kalla sittbänkar.

Metalliskt obekväma.

Inget för trasiga, trötta och frusna kroppar.

Design som utesluter hemlösa, missbrukare och tiggare.

Oönskade människor.

Bänkar med armstöd i mitten.

Ingen chans att sträcka ut en sliten, mager och vriden lekamen.

Hemlösas liggplatser förses med uppåstående spikar för att hindra köttet från att vila.

Arkitekturen ska skapa attraktiva och trygga platser för oss andra.

För oss resenärer med giltigt färdbevis.

Andra göra sig icke besvär.

Det offentliga rummet är inte längre tillgängligt för alla.

Trötta, fattiga, trasiga, avskrapet får inte synas för då blir vi så illa till mods.

Vi får inte bli påmind om vår egen utsatthet och mänsklighetens svaghet.

Vi vill låtsas vara på rätt sida om gränsen för andras förakt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Agneta Westerberg med Poeter.se id #49201 innehar upphovsrätten